

Reactienotitie inzake onderzoek Alcedo naar Toermalijn te Hengelo

Op verzoek van de heer en mevrouw Beernink heb ik als deskundige het rapport inzake het "Akoestisch onderzoek naar het effect van de gerealiseerde afscherming" van het Kinderdagcentrum De Toermalijn (KDC) te Hengelo beoordeeld. Het onderzoek is uitgevoerd door de firma Alcedo, in opdracht van de gemeente Hengelo, en is gerapporteerd op 31 mei 2016 onder rapportnummer: 20165552.R01.V01

Tevens zijn door mij de beantwoording van de Raadsvragen d.d. 23-08-2016 bekeken en in deze notitie van een reactie voorzien.

Rapport Alcedo

In het op zich goed opgesteld en duidelijk rapport vallen er wel een aantal zaken op. Dit betreffen vooral zaken die samenhangen met zeer specifieke omstandigheden van het "KDC". Hieronder per paragraaf mijn bevindingen:

Paragraaf 1.2.2

In deze paragraaf wordt het gehanteerde spectrum van het stemgeluid beschreven. Hierbij valt op dat dit om een "normaal" stemgeluid gaat. Dit is erg vreemd omdat het bij het KDC niet om normaal stemgeluid gaat. Zoals al beschreven in mijn notitie van 9 februari 2016 gaat het hier om stemgeluid die niet als normaal te karakteriseren is.

In het rapport had dan ook hier rekening mee gehouden moeten worden.

Paragraaf 2.1

In de 4^e alinea is beschreven dat gebruik is gemaakt van een fictieve bronsterkte voor het stemgeluid van de spelende kinderen. Dit is inderdaad te doen gebruikelijk. Echter in bijlage 2 is beschreven dat het gehanteerde bronniveau 99,98 dB(A) bedraagt. Dit bronniveau is in deze specifieke situatie veel te laag. Zowel naar onze mening als in het onderzoek van Tideman (april 2013) en het memo van A.R. van Loon (Memo aan wethouder Liefers van januari 2012) is het veel realistischer om een veel hoger bronniveau aan te houden. Ook de hiervoor van toepassing zijnde literatuur, VDI 3770, geeft aan dat het geluidsniveau van schreeuwende kinderen zeker 110 dB(A) bedraagt. Daarnaast wordt in het rapport helemaal geen piekgeluid van schreeuwende kinderen in beeld gebracht. Deze liggen nog een keer 10 tot 15 dB(A) hoger.

In de 6^e en 7^e alinea wordt het e.e.a. verwoord over afschermingen en reflecties. Het gebruikte rekenmodel gaat standaard uit van 1 reflectie. Er is nergens beschreven dat het model op dit aspect is aangepast. In deze specifieke situatie had bij de verzendkant rekening moeten worden gehouden met meerdere reflecties en met een reflectie aan de ontvanger kant. Dit resulteert in een hoger geluidsniveau van 3 tot 5 dB(A).

In het rapport had dan ook met deze aspecten rekening gehouden moeten worden.

Paragraaf 2.2

In deze paragraaf worden de berekende resultaten weergegeven. De resultaten geven een vergelijking tussen een punt als die op 30 meter van het KDC zou zijn gelegen en de geluidsbelasting op de woning van de fam. Beernink. Het is echter wel zo dat de rekenpunten 4 en 5 de maatgevende punten op de woning zijn. Uit de rekenresultaten blijkt dat de geluidsbelasting op de woning 45 dB(A) bedraagt. Hierbij kan wel de kanttekening worden geplaatst dat indien er wordt uitgegaan van een 10 dB(A) hoger bronniveau en rekening wordt gehouden met meer reflecties de berekende geluidsbelasting 13 tot 15 dB(A) hoger ligt en dus uitkomt op een waarde tussen 58 en 60 dB(A).

Conclusie

Concluderend kan worden gesteld dat de berekende geluidsbelasting, in de huidige situatie met kapschuur **geen** 45 dB(A) bedraagt, maar uitkomt op 58 tot 60 dB(A) en dat dit **niet** overeenkomt met de beginselen van een rustige woonwijk.

Raadsvragen

Door het college van B&W van de gemeente Hengelo zijn op 23 augustus 2016 zogeheten raadvragen (van de Christen Unie) beantwoord over de woonsituatie van de fam. Beernink.

Deze vragen en antwoorden zijn door mij bekeken en hieronder per vraag becommentarieerd.

Voorgeschiedenis

Hierin wordt ingegaan op de situatie van de familie Beernink, maar daar wordt aan het belangrijkste aspect voorbij gegaan. Namelijk hoe is er met de familie omgegaan de afgelopen jaren. De gemeente schrijft dat op basis van onderzoek (het Raadsonderzoek van 2014) alleen is geconcludeerd dat er werkprocessen beter hadden gekund. Maar daar heeft de familie Beernink geen boodschap aan. Zij zitten immers in de narigheid!

Tevens wordt beschreven dat stemgeluid is uitgesloten in de wetgeving. Dit is niet het geval! Want in de wetgeving, het van toepassing zijnde Activiteitenbesluit, staat onder artikel 2.18 lid 1 dat dit enkel geldt voor:

- a. het stemgeluid van personen op een onverwarmd en onoverdekt terrein, dat onderdeel is van de inrichting, tenzij dit terrein kan worden aangemerkt als een binnenterrein;
- b. het stemgeluid van bezoekers op het open terrein van een inrichting voor sport- of recreatieactiviteiten;
- h. het stemgeluid van kinderen op een onverwarmd of onoverdekt terrein dat onderdeel is van een inrichting voor primair onderwijs, in de periode vanaf een uur voor aanvang van het onderwijs tot een uur na beëindiging van het onderwijs;
- i. het stemgeluid van kinderen op een onverwarmd of onoverdekt terrein dat onderdeel is van een instelling voor kinderopvang.

In **alle andere voorkomende** situaties is stemgeluid wel degelijk toetsbaar en te handhaven. Zo ook in deze situatie waar geen sprake is van "normale" kinderopvang en het buiten terrein gezien kan worden als een binnenterrein omdat het aan drie zijden wordt omsloten door eigen gebouwen. Eveneens is hier geen sprake van een regulier Kinderdagverblijf omdat deze pupillen (volgens onze informatie) vrijstelling van leerplicht hebben en het hier geen onderwijsinstelling betreft.

Vraag 1

Het antwoord dat hier wordt gegeven is niets zeggend naar mijn mening. De gemeente is natuurlijk verantwoordelijk voor de uitvoering van bestemmingsplannen. Samen met uw raad worden bestemmingsplannen gemaakt, gecontroleerd en vastgesteld. De gemeente is dus wel degelijk een partij in deze hele kwestie.

Vraag 2

De gevolgen van ontwikkelingen in een gemeente kunnen nooit 100% van te voren worden voorzien. Het is dan ook vreemd dat het college hier aangeeft dat er niet gezocht kan worden naar een minnelijke uitkomst omdat dat de rechtszekerheid aantast.

Welke rechtszekerheid dan?

Daarnaast is het zo dat de Rechtbank de afgelopen twee jaar de fam. Beernink in het gelijk heeft gesteld inzake de WOZ waarde. Dit komt enkel door de hoge geluidsbelasting van hun huis door de aanwezigheid van het KDC.

Inwoners van een gemeente mogen toch wel verwachten dat zij beschermd worden tegen hinder en overlast?

Vraag 3

Dat het college zich verantwoordelijk voelt is naar mijn mening niet te merken. Dit blijkt uit de opstelling van hen naar de fam. Beernink. Zij hebben meerdere malen aangegeven dat het hier zou gaan om een burenruzie waar zij geen partij in zijn. Ook de brief van hun huisarts is nooit serieus genomen.

Verder is het natuurlijk zeer vreemd dat het college meldt dat de zaak van de fam. Beernink niet uniek is, terwijl een regel verder dit meteen wordt afgezwakt door te schrijven dat er "sporadisch" klachten zijn.

De zaak is dus zeker wel uniek. Zelfs in Nederland kan ik u melden dat de zaak **uniek** is. De Nederlandse Stichting Geluidshinder bestaat sinds 1970 en wij behandelen tussen de 600 en 800 meldingen van geluidshinder per jaar, maar wij hebben nog nooit een dergelijke, ongewenste, zaak als deze gehad.

Ook zijn er 2 rechtelijke uitspraken waarin een zeer grote waardevermindering, vanwege het direct naastgelegen KDC, geconstateerd wordt en in het vonnis zelfs gesproken wordt over een mogelijk onverkoopbaar woonhuis.

Vraag 4

Voor een juist en volledig antwoord op deze vraag heb ik een deel van de teksten van onze notitie van 9 februari 2016 overgenomen. Met daarbij de toevoeging dat uit mijn beoordeling van het Alcedo onderzoek blijkt dat deze op een aantal punten niet juist is, zie hiervoor de bladzijden 1 en 2 van deze notitie.

Een bestemmingsplan beschrijft wat er met de ruimte in een bepaalde gemeente mag gebeuren. Of er in een gebied een sportcomplex mag komen bijvoorbeeld of een camping. Er staat ook waar winkels, horeca en bedrijven mogen komen.

Het bestemmingsplan geldt zowel voor burgers, bedrijven als voor de gemeente zelf. Bestemmingsplannen bevatten niet alleen regels over het grondgebruik, maar bijvoorbeeld ook over maximale hoogte en breedte van bouwwerken. In principe moet een bestemmingsplan elke tien jaar opnieuw worden geactualiseerd. Past een (bouw)plan niet in het bestemmingsplan, dan kan de gemeente onder bepaalde voorwaarden vrijstelling verlenen.

Een bestemmingsplan kent drie onderdelen: een toelichting, een verbeelding (plankaart) en de regels (voorschriften). Allereerst de toelichting: hierin zijn de kenmerken van een gebied/wijk vastgelegd. Ook maakt de gemeente in de toelichting duidelijk wat haar bedoelingen zijn met het gebied of de buurt. De verbeelding is een soort landkaart van het gebied waarop het bestemmingsplan betrekking heeft. Het derde onderdeel van het bestemmingsplan betreft de regels. Hierin staat wat voor soort bebouwing er mag plaatsvinden. Daarnaast leggen de regels vast hoe er gebouwd mag worden. Zo wordt bijvoorbeeld de maximale hoogte of breedte van bouwwerken genoemd.

Het onderwerp milieu (dus ook geluid) is een onderdeel van de zogeheten toelichting en de regels. Van dit onderwerp wordt de invloed beschreven en eventuele noodzakelijke maatregelen. Om dit op een goede manier aan bod laten komen in een ruimtelijk planproces blijft een lastige opgave. Te meer omdat elk plan, elk gebied en elk proces weer anders is.

Er komt het nodige bij kijken om milieu in een ruimtelijk planproces te integreren. De afgelopen jaren zijn veel instrumenten en aanpakken ontwikkeld om milieu in te bedden in de ruimtelijke planvorming. Eén van deze werkwijzen is "Goede ruimtelijke ordening en milieu". Door de jaren heen heeft zich hierover vast jurisprudentie ontwikkeld en heeft hierdoor een soort van wettelijke status gekregen. En nog steeds zijn sommige gemeenten en onderzoeksinstanties op zoek naar hun eigen benaderingswijze. De milieu-inbreng zal steeds moeten aansluiten bij de eigenschappen van elk plan. Geluid is meestal de bepalende factor.

Zoals hiervoor beschreven is geluid vaak het uitgangspunt. Zo ook bij de toepassing bij de beoordeling of milieugevoelige functies kunnen nabij milieubelastende functies of omgekeerd. Om te bepalen of en hoe dit verenigbaar is gaan we in op het gebruik van de VNG uitgave "Bedrijven en milieuzonering".

Milieuzonering is niet nieuw. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft in 1986, op basis van allerlei lijsten waarin de milieubelasting van bedrijven stond opgenomen, één lijst samengesteld van nagenoeg alle bedrijfstypen en hun milieukeurmerken (bedrijvenlijst). Hierin is een indicatie gegeven van de afstanden die kunnen worden aangehouden tussen elk bedrijfstype en een 'rustige woonwijk'. Met dit boekje introduceerde de VNG een praktisch hanteerbaar hulpmiddel voor het verantwoord ruimtelijk inpassen van bedrijven in hun omgeving. Inmiddels wordt de VNG-

publicatie breed gehanteerd en blijkt in de jurisprudentie veel waarde te worden gehecht aan de informatie eruit.

De lijst van bedrijven in deze VNG uitgave is identiek aan de door het CBS uitgebrachte en de door de Kamer van Koophandel gehanteerde SBI lijst. In deze SBI lijst staan de activiteiten van het KDC De Toermalijn vermeld onder code 87.2001/2 zijnde "Huizen en dagverblijven voor verstandelijk gehandicapten en psychiatrische cliënten" met een daarbij behorende milieucategorie 2.

Milieucategorie 2 impliceert dat de erfgrans van de Toermalijn op minimaal 30 meter van een woning af moet liggen, bij de familie Beernink is deze afstand slechts 4,8 meter!

De verplichte motivering en bewijsvoering (bijvoorbeeld een vooraf uitgevoerd akoestisch onderzoek) om zo ernstig af te wijken ontbreekt.

Milieuzonering dient twee belangen:

1. Een verantwoorde inperking van de hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies, nu en in de toekomst;
2. Bedrijven dienen aan de zonering de zekerheid te kunnen ontlenen dat zij toegelaten en bestemde activiteiten op die locatie duurzaam binnen aanvaardbare voorwaarden kunnen blijven uitoefenen.

De bij Bedrijven en milieuzonering gegeven richtafstand geldt tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan of via vergunning vrij bouwen mogelijk is. Afwijken van deze richtafstanden is gemotiveerd mogelijk.

Conclusie

Concluderend kan ik dan ook melden dat de raadsvragen **niet juist en onvolledig** zijn beantwoord.

Met alle genoegen ben ik bereid om de ChristenUnie of een andere partij in de gemeenteraad van de juiste informatie te voorzien.

Nederlandse Stichting Geluidshinder,
19 oktober 2016

Ing. Erik Roelofsen B.Sc.
Directeur / deskundige geluid

Bijlagen:

- Memo van dhr. Van Loon
- Raadsvragen en antwoorden